

על
הפרשה
ועניני
דיומא

זהר הקדוש מתוך מדבש עם פרוש

זר חדש חלק ב - ג		
יום	וילנא	מתוך מדבש
ראשון	עא ע"ב	תרלב-תרמד
שני	עב ע"א	תרמד-תרנט
שלישי	עב ע"ב	תרנט-תרסו
רביעי	עג ע"א	תרסו-תרעה
חמישי	עג ע"ב	תרעה-תרפד
שישי	עד ע"א	תרפד-תרפח
שבת	עד ע"ב	א-יב

לישמיעת שיעורי עמוד הזימני
- בלשה"ק ובאדיש -
03.617.11.40

עלון מס' 330 | פרשת פקודי תשפ"ה

י"ל בעזרה שית"ע"י
בית הוהר "מתוך מדבש" ת.ר. 5315 ירושלים

בהקמת המשכן נבנע היצר הרע ונמנע ממנו השליטה

בההוא יומא דאתקם משכנא, אתבטל מותא מעלמא, אתבטל לא תימא, אלא אסתלק מעלמא, דלא יכיל לשלטאה, כמה דאוקימנא, בגין דלא יתבטל יצר הרע מעלמא, עד דיייתי מלכא משיחא, וקדשא בריה הוא יחדי בעובדוי, וכדין (ישעיה כה ח) בלע הפנות לנצח.

כד אתקם משכנא על ידא דמשה, כדין אתפרש חילא דיצר הרע, ואתכפיא, ולא הוה יכיל לשלטאה, בההיא שעתא אתפרש סמא"ל תקיפא רוגזא דשמאלא, מעל תוקפא דחויא בישא, ולא יכיל לשלטא על עלמא, ולא יכיל לאתחברא ביה בבר נש ולמסטי ליה.

בשהקים המשכן נתן משה פח במלאכים להתחזק בנגד הסמ"א

ויקם משה את המשכן, במאי אוקים ליה, דכתיב ויתן את אדניו, ויהב אינון סמכין דתחותיה

מתוך מדבש

בהקמת המשכן נבנע היצר הרע ונמנע ממנו השליטה

בההוא יומא דאתקם משכנא באותו היום שהוקם המשכן, שאז נתפשט אור אין סוף ברוך הוא למטה, על ידי זה אתבטל מותא מעלמא נתבטל המות מן העולם, הנה מה שאמרנו אתבטל, לא תימא אל תאמר שנתבטל לגמרי, כי הלא כבר היה אחר מעשה העגל שאז חזר מלאך המות לעולם, אלא אסתלק מעלמא אלא נסתלק מן העולם, דהיינו דלא יכיל לשלטאה כמה דאוקימנא שלא היה יכול לשלוט כמו שבארנו, כלומר שלא היה יכול לקטרג להמית אדם קדם זמנו, בגין דלא יתבטל יצר הרע מעלמא עד דיייתי מלכא משיחא לפי שלא יתבטל היצר הרע שהוא מלאך המות מן העולם עד שיבוא מלך המשיח, וקדשא בריה הוא יחדי בעובדוי שאז הקדוש ברוך הוא ישמח במעשיו, וכדין ואז יתקים מה שכתוב בלע המות לנצח שמלאך המות יתבטל לעולם, ולכן פתח מאמר זה בפסוק ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אובד, כי עמלק הוא סוד היצר הרע, ואחריתו שיהיה נאכד ויבטל מן העולם.

ואמר עוד כי כד אתקם משכנא על ידא דמשה כשהוקם המשכן על ידי משה, כדין אתפרש חילא דיצר הרע אז נפרד פח היצר הרע מלקטרג ביותר, ואתכפיא ולא הוה יכיל לשלטאה ונבנע ולא היה יכול לשלוט, בההיא שעתא אתפרש סמא"ל תקיפא רוגזא דשמאלא בשעה ההיא נפרד הס"מ המעורר תקף רגז וגבורה שבשמאל, מעל תוקפא דחויא בישא מעל תקפו של הנחש הרע שהוא הנקבא שלו, ולא יכיל לשלטא על עלמא ולא היה יכול לשלוט עוד על העולם, ולא יכיל לאתחברא ביה בבר נש ולמסטי ליה ולא היה יכול להתחבר עוד באדם להשטינו ולפתות אותו.

(דף רלו ע"א, ובביאורינו כרך ט עמ' קצ-קצא)

בשהקים המשכן נתן משה פח במלאכים להתחזק בנגד הסמ"א

ויקם משה את המשכן, שאל במאי אוקים ליה כמה הקים אותו, והשיב דכתיב ויתן את אדניו דהיינו ויהב אינון סמכין דתחותיה לקיימא עליהו נתן את

לְקַיֵּמָא עֲלֵיהּוּ, וְלֹא־סִחְרָא בְּהוּ אֵינּוֹן צִירִים דְּפִתְחִין, בְּגִין דְּאֵינּוֹן סְמְכִין דְּתַחֲוֹתֵיהּוּ אֵינּוֹן
קִיּוּמָא לֹא־סִחְרָא.

אֲמַאי וַיִּתֵּן, אֲתַקִּיף וְאֲתַקִּין לֹון בְּתוֹקְפוּי, בְּהוּא שְׁעָתָא אַעֲדִיו אֵינּוֹן סְמְכִין אַחֲרָנִין דְּסִטְרָא
אַחֲרָא.

תָּא חֲזִי, כְּתִיב (תהלים קלו ז) זְכוֹר יְהוָה לְבַנֵּי אָדוּם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם, הָאוּמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד
הַיְסוּד בְּהָ, (ועל דא) זְמִין קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא לְמַבְנֵי יְסוּדֵי יְרוּשָׁלַיִם, מִיְסוּדֵין אַחֲרָנִין
דִּישְׁלִטוֹן עַל כְּלָא, וּמֵאֵן אֵינּוֹן, סְפִירִין, דְּכְתִיב (ישעיה נד יא) וַיְסַדְתִּיךָ בְּסַפִּירִים, דְּאֵלִין אֵינּוֹן
יְסוּדֵין וְסְמְכִין תְּקִיפִין וְעֵלְאִין, דְּלִית לְהוּ חֲלִישׁוּ כְּקִדְמָאִי.

מַאי טַעְמָא, בְּגִין דְּאַבְנֵין (דף רמ ע"ב) קִדְמָאִין מַאינּוֹן יְסוּדֵי, יְכִילוּ שְׁאָר עַמִּין לְמִשְׁלַט עֲלֵיהּוּ,
מַאי טַעְמָא, בְּגִין דְּלִית בְּהוּ נְהִירוּ עֲלָאָה כְּדָקָא יְאוּת, אַבְל אֵלִין יְהוֹן נְהִירִין מְגוּ נְהִירוּ
עֲלָאָה, וּמִשְׁקַעֲן גּוּ תְהוּמֵי, דְּלֹא יְכִלִין לְשִׁלְטָאָה עֲלֵיהּוּ, וְאֵלִין אֵינּוֹן סְפִירִין דִּינְהִירוֹן לְעֵילָא
וְתַתָּא.

מְתוֹק מְדַבֵּשׁ

עַל כְּלָא מִיְסוּדוֹת אַחֲרִים שִׁישְׁלִטוּ עַל הַכֹּל, כְּלוֹמַר שְׁלֹא
יְהִי אֲפָשֶׁר לְהַחְרִיבֵם עוֹד, וּמֵאֵן אֵינּוֹן וּמַמָּה יְהִי אֵלוּ
הַיְסוּדוֹת, וְאָמַר סְפִירִין מַאֲבְנֵי סְפִירִים דְּכְתִיב וַיְסַדְתִּיךָ
בְּסַפִּירִים, דְּאֵלִין אֵינּוֹן יְסוּדֵין וְסְמְכִין תְּקִיפִין וְעֵלְאִין
שְׁאֵלוּ הֵם יְסוּדוֹת וְעַמּוּדִים חֲזָקִים וְעֵלְיוֹנִים, דְּלִית לְהוּ
חֲלִישׁוּ כְּקִדְמָאִי שְׁאִין בְּהֵם חֲלָשָׁה כְּמוּ הָרֵאוּשׁוֹנִים, וְלֹא
יְהִי אֲפָשֶׁר לְהַרְסֵם עוֹד.

מַאי טַעְמָא מְהוּ הַטַּעַם, וְאָמַר בְּגִין דְּאַבְנֵין (דף רמ
ע"ב) קִדְמָאִין מַאינּוֹן יְסוּדֵי, יְכִילוּ שְׁאָר עַמִּין
לְמִשְׁלַט עֲלֵיהּוּ לְפִי שְׁעַל הָאֲבָנִים הָרֵאוּשׁוֹנוֹת שֶׁל יְסוּדוֹת
יְרוּשָׁלַיִם, הֵיוּ יְכוּלִים שְׁאָר אַמּוֹת לְשִׁלוֹט עֲלֵיהֶם, מַאי
טַעְמָא מְהוּ הַטַּעַם, בְּגִין דְּלִית בְּהוּ נְהִירוּ עֲלָאָה
כְּדָקָא יְאוּת לְפִי שְׁלֹא הִיָּה בְּהֵם אוֹר עֲלִיוֹן כְּרֵאוּי לְהִיּוֹת,
אַבְל אֵלִין יְהוֹן נְהִירִין מְגוּ נְהִירוּ עֲלָאָה אַבְל אֵלוּ
הַיְסוּדוֹת יְהִיוּ מַאֲרִים מְאוּר הַעֲלִיוֹן, וּמִשְׁקַעֲן גּוּ תְהוּמֵי
וְיִהְיוּ מְשַׁקְעוֹת בְּתוֹף הַתְּהוּם, דְּלֹא יְכִלִין לְשִׁלְטָאָה
עֲלֵיהּוּ כְּדִי שְׁלֹא יוּכְלוּ הָאֲמּוֹת לְשִׁלוֹט עֲלֵיהֶם, וְאֵלִין
אֵינּוֹן סְפִירִין דִּינְהִירוֹן לְעֵילָא וְתַתָּא וְאֵלוּ הַסְּפִירִים
יֵאִירוּ לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, (ה"ג מק"מ) בְּגִין דְּבְּהוּא זְמַנָּא
יְתוּסַף נְהִירוּ עֲלָאָה לְעֵילָא וְתַתָּא לְפִי שְׁבִזְמַן הוּא
תְּתוּסַף הָאָרְהָ עֲלִיוֹנָה לְמַעְלָה וּלְמַטָּה.

(דף רמ ע"א, ובביאורינו כרך ט עמ' רמב-רמג)

הָאֲדָנִים שֶׁתַּחַת הַקְּרָשִׁים לְעַמּוּד עֲלֵיהֶם, וְלֹא־סִחְרָא בְּהוּ
אֵינּוֹן צִירִים וְיִסּוּבֵב בְּהֵם יְדוֹת הַקְּרָשִׁים הַנִּקְרָאִים צִירִים
(פי יזת מְמַגְמֵינִין לִיּוֹן), וְהֵם הֵיוּ מְסַבְבִּים בְּתוֹף הָאֲדָנִים,
דְּפִתְחִין (ה"ג רמ"ק) שֶׁהִיְדוֹת הֵיוּ מְפִתְחוֹת מִכֹּל צַד,
בְּגִין דְּאֵינּוֹן סְמְכִין דְּתַחֲוֹתֵיהּוּ אֵינּוֹן קִיּוּמָא לֹא־סִחְרָא
לְפִי שְׁאוּתֵם הָאֲדָנִים שֶׁמַּתַּחַת הַקְּרָשִׁים הֵם עוֹמְדִים לְסַבֵּב
וּלְהַכְנִיס בְּהֵם אֶת הַיְדוֹת.

וְשִׁאל אֲמַאי וַיִּתֵּן לְמָה כְּתוּב וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו וְלֹא בְּלִשׁוֹן
וַיִּשֶׁם אוּ וַיְסַדֵּר, וְהַשִּׁיב כִּי אֲתַקִּיף וְאֲתַקִּין לֹון
בְּתוֹקְפוּי מְשֶׁה חֲזַק וְתַקֵּן אֶת הָאֲדָנִים בְּחֻזֵק כְּחוּ, כְּלוֹמַר
שֶׁמֶשֶׁה נִתֵּן כַּח בְּמִלְאֲכֵי הַיְצִירָה כְּדִי שִׁיְהִיָּה לְהֵם חֲזַק כְּנִגַּד
הַחִיצוֹנִים, לְכֹן בְּהוּא שְׁעָתָא אַעֲדִיו אֵינּוֹן סְמְכִין
אַחֲרָנִין דְּסִטְרָא אַחֲרָא בְּשַׁעָה הַהִיא הוּסְרוּ וְנִהְרְסוּ
הָאֲדָנִים וְהַיְסוּדוֹת שֶׁל הַסִּטְרָא אַחֲרָא, כִּי כְּשַׁצַּד הַקְּדָשָׁה
קָם, אַז צַד הַטַּמָּאָה נּוֹפֵל.

תָּא חֲזִי כְּתִיב בֹּא וְרֵאָה מַה שְׁכַתּוּב זְכוֹר יְהוָה לְבַנֵּי
אָדוּם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם כִּי חָרַב אָדוּם תְּלוּי בְּבִנְיָן
יְרוּשָׁלַיִם, הָאוּמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוּד בְּהָ כִּי יוֹדְעִים
בְּנֵי אָדוּם שְׁבַעַת הַתִּיּוֹסְדוֹת יְרוּשָׁלַיִם תְּחַרַּב אָדוּם, לְכֹן
מְבַקְשִׁים לְעַרְעֵר יְסוּדוֹתֵיהֶן, וּמְפַרְשֵׁי כִּי זְמִין קִדְשָׁא בְּרִיף
הוּא לְמַבְנֵי יְסוּדֵי יְרוּשָׁלַיִם עֲתִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא
לְכַנּוֹת אֶת יְסוּדוֹת יְרוּשָׁלַיִם, מִיְסוּדֵין אַחֲרָנִין דִּישְׁלִטוֹן

אבני יסודות בית המקדש נגנזו ולעתיד יחזרו למקומם

תא חזי, אינון אבנין דיסודי ציון וירושלים, חס ושלום דשליטו עליהו שאר עמין, ולא אוקדו לון, ולא אתוקדון, אלא פלהו אתגנזו, וגנזו לון קדשא ברין הוא, וכל אינון יסודי ביתא קדישא פלהו אתגנזו, ולא אתאבידו מנייהו אפילו חד.

וכד יהדר קדשא ברין הוא ויוקים לה לירושלים על אתריה, אינון יסודי אבנין קדמאי יהדרון לאתרייהו, ולא ישליט בהו עינא אחרא (נ"א בישא), בר בזמנא דיכחול בר נש עינוי בההוא פוכא, וימלי עיניה מניה, וכדין יחמי כל אבנין, וכל יסודי ירושלים מתקנן על אתרייהו, דלא שליטו בהו שאר עמין, וכל אינון אבנין יקרין אתרנין, וכל אינון בנייני אבנין, פלהו קיימי על קיומייהו.

וכדין (ישעיה נב ח) פי עין בעין יראו בשוב יהו"ה ציון, מאי בשוב יהו"ה, אלא פד שליטו עלה שאר עמין, קדשא ברין הוא סליק לה לעילא, ובבההוא זמנא איהו יהדר לה לאתרה, דכתיב בשוב יהו"ה ציון, בשוב יהו"ה ודאי.

מתוק מדבש

ירושלים שהם מתקנות על מקומם, דלא שליטו בהו שאר עמין ויראה שלא שליטו בהם שאר האמות, וכל אינון אבנין יקרין אתרנין וכן כל אותם אבנים יקרות האחרות, וכל אינון בנייני אבנין וכל אותם אבני הבנון, פלהו קיימי על קיומייהו כלם עומדות על קיימם.

וכדין ואז יקים מה שכתוב פי עין בעין יראו בשוב יהו"ה ציון, ושאל מאי בשוב יהו"ה מה פונתו, והשיב אלא פד שליטו עלה שאר עמין אלא כששליטו שאר האמות על ציון, קדשא ברין הוא סליק לה לעילא הקדוש ברין הוא העלה אותה למעלה, ובבההוא זמנא איהו יהדר לה לאתרה ובזמן ההוא יחזיר אותה הקדוש ברין הוא למקומה דכתיב בשוב יהו"ה ציון, בשוב יהו"ה ודאי שהקדוש ברין הוא יחזיר את ציון למקומה.

וסוד הענין הוא פי ירושלים וציון הם כנויים למלכות [השכינה] שהלכה בגלות עם ישראל, ואז נעשה פרוד בייחוד העליון, ולעתיד לבוא הקדוש ברין הוא יחזיר אותה למקומה ולא ישלטו בה עוד החיצונים, וענין זה לא ישג אלא לצדיקים שזכו להארת המלכות, והיינו מי שיזכר את עיניו ויתפשט מחמרו הוא יזכה להשיג את האורות האלו.

אבני יסודות בית המקדש נגנזו ולעתיד יחזרו למקומם

תא חזי, אינון אבנין דיסודי ציון וירושלים בא ויראה אותם האבנים של יסודות ציון וירושלים, חס ושלום דשליטו עליהו שאר עמין חס ושלום ששליטו עליהם שאר האמות, ולא אוקדו לון ולא שרפו אותם, ולא אתוקדון ואפלו היו שורפים אותם לא היו נשרפות, אלא פלהו אתגנזו אלא כלם נגנזו, וגנזו לון קדשא ברין הוא פי גנזו אותם הקדוש ברין הוא, וכל אינון יסודי ביתא קדישא פלהו אתגנזו וכל אותם האבנים של יסודות בית המקדש כלם נגנזו, ולא אתאבידו מנייהו אפילו חד ולא נאבדה מהם אפלו אכן אחת.

וכד יהדר קדשא ברין הוא ויוקים לה לירושלים על אתריה וכשיחזור הקדוש ברין הוא ויבנה ויקים את ירושלים ובית המקדש על מקומם, אינון יסודי אבנין קדמאי יהדרון לאתרייהו אותם אבני היסודות הראשונות יחזרו למקומם, ולא ישליט בהו עינא אחרא ולא תשלט בהם עין אחרת, כלומר שיאירו באור גדול כל כף עד שלא יהיה אפשר לראותם, בר בזמנא דיכחול בר נש עינוי בההוא פוכא וימלי עיניה מניה אלא בזמן שיכחל אדם את עיניו בפוף וימלא עיניו ממנו, וכדין יחמי כל אבנין וכל יסודי ירושלים מתקנן על אתרייהו ואז יראה כל האבנים וכל היסודות של

ותא חזי, כל מאן דאסתים מן עינא, ולא אתייהיב רשו לשלטאה ביה עינא, לא יכלין משלט ביה עינא, בר בכחלא דעינא במלין ידיעאן, ובגין כך הנה אנכי מרביץ בפור אבניך.

בית המקדש השלישי יתקיים לעולמי עד

בזמנא דיוקים קדשא בריך הוא לביתיה, בההוא זמנא מה פתיב, (ישעיה כה ח) בלע המות לנצח, בלע, פדאמרינן (איכה ב ב) בלע אדנ"י ולא חמל, ההוא כוס דשתה האי ישתה האי.

ואי תימא ההוא בלע איהו לזמן ידיעא וקציב פישראל, לאו הכי, פתיב לנצח, מאי לנצח, לדרי דרין, ולא פישראל, ולא פההוא זמנא דאוקים משה ית משכנא, אלא לנצח, לעלמין.

מתוק מדבש

כוס דשתה האי כוס הפרענות ההוא ששתו ישראל בגלות, ישתה האי ישתו בני אדם וכל האמות על ששעבדו בישראל וענו אותם (כמו שכתוב (ישעיה נא כב), הנה לקחתי מידך את כוס הפרעלה וגו', ושמתיך ביד מוגיך).

ואי תימא ההוא בלע איהו לזמן ידיעא וקציב פישראל ואם תאמר שענשם של האמות יהיה רק לזמן ידוע וקצוב, כמו שישראל היו משעבדים תחת ידם זמן קצוב, ואמר לאו הכי אינו כן, כי פתיב לנצח שענשם יהיה לנצח, ושאל מאי לנצח, והשיב לדרי דרין לדורי דורות, כי נקמתם יהיה על ידי הקדוש ברוך הוא בעצמו שהוא בלי תכלית, כמו כן יהיה ענשם בלי תכלית, ולא פישראל ולא כמו שישראל היו תחת ידם רק זמן קצוב, וכן ולא פההוא זמנא דאוקים משה ית משכנא ולא יהיה בגין בית המקדש פאותו הזמן שהקים משה את המשכן שנתקים רק זמן קצוב, והגם שעשה ותקן אותו בכחות רוחניים, אבל סוף סוף היה בן אדם שפועל רק בתכלית, אלא לנצח פרושו לעלמין שבגין בית המקדש שיבנה הקדוש ברוך הוא יתקים לעולמי עד. (דף רמ ע"ב, ובביאורינו כרך ט עמ' רמד-רמה)

ותא חזי כל מאן דאסתים מן עינא בא וראה כל מה שנסתם מן העין כמו אבני הסודות של בית המקדש, ולא אתייהיב רשו לשלטאה ביה עינא ולא נתנה רשות לשלוט בו העין, הנה לא יכלין משלט ביה עינא אין העין יכולה לשלוט בו לראותו, בר בכחלא דעינא במלין ידיעאן אלא אם יכחל את עיניו בדברים ידועים, והיינו בפור, ובגין כך ולכך כתוב הנה אנכי מרביץ בפור אבניך והנמשל בזה, כי המזכך עיני ראיתו ויתפשט מחמרו, ישיג השגה זו דהיינו בגין המקדש והתלבשו זו בזו.

(דף רמ ע"ב, ובביאורינו כרך ט עמ' רמד-רמה)

בית המקדש השלישי יתקיים לעולמי עד בזמנא דיוקים קדשא בריך הוא לביתיה בזמן שיקים הקדוש ברוך הוא את ביתו, בההוא זמנא מה פתיב בזמן ההוא מה כתוב, בלע המות לנצח, ומפרש מלת בלע פרוש שישחת ויתבטל מלאך המות שהוא הסטרא אחרא לעולם, והיינו פדאמרינן כמו שאמרנו על מה שכתוב בלע אדנ"י ולא חמל שפרושו הקדוש ברוך הוא השחית והחריב את בית המקדש ולא חמל עליו, ולעתיד לבא ההוא

שבת דא שירתא

יעסוק בספר הזוהר אף על גב דלא ידע ולא מבין מאי קאמר מכל מקום הרשון של הזוהר הוא מסוגל כל כך לשכינתא ולנשמתא לקרוא בו יותר מכל עסק התורה.

לקבלת העלון מודי שבעי יש לשלוח אימיל בכתובת: 3022233@gmail.com

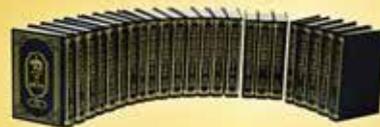
הזוהר הקדוש ע"פ "מתוק מדבש" הפרושה הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף צבי
בערנער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)